

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarium - Cod. Aug. perg. 37

[S.l.], [3. Drittel des 10. Jh.]

Venerabilis Beda presbiter: Homilie zu der Evangelienlesung

[urn:nbn:de:bsz:31-6715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-6715)

Sed quia haec locutus sum
uobis. tristitia impleuit
cor uestrum. & reliq̄.

O M E L I A L E C T I O N I S
E I U S D E U E
N E R A B I T
B E D A E
P R O B I .

icut exle
ctione euan
gelica fr̄s
carissimi au
diuimus.

dn̄s & redem

ptor noster inminente
suae passionis a sticulo.
discipulis & gloriam a
scensionis. quia ipse p̄
mortem & resurrectionē
erat clarificandus. & ad
uentum sp̄s sc̄i quo illi
erant illustrandi pate
fecit. Quatenus instan
te hora passionis eiusde
minus pillius morte do
lerent. quem post mor
tem ad caelos subleuan
dum nondubitarent.

minus de sua desolatio
ne trepidarent. quos ab
eunte licet dn̄o. sp̄s sc̄i
gratia consolandos esse
x. sperarent. Uado inquit
adeum qui memisit. &
nemo ex uobis interrogat
me quo uadis. Ac si a
peste dicat. Reuestar
adeum ascendendo qui
me incarnari constituit.
& tanta tamque mani
festa erit eiusdem ascen
sionis claritas. ut nemi
ni uestrum opus sit in
terrogare quo uadam.
uidentibus cunctis quia
ad caelos pergam. Bene
autem cum de ascensione
sua dixisset. uado ad eū
qui memisit addidit.
Et nemo ex uobis interro
xi. gat me quo uadis. Su
perius namq. cum de
sua passione p̄testare
tur dicens. quo ego ua
do uos non potestis ue
nire. Interrogauit eum

petrus & ait. Dñe quo
uadis. Responsumq.
est ei. Quo ego uado
non potes me modo se
qui. sequeris autem p̄
ea. Quia nimirum pas
sionis mortisq. eius my
sterium. nec dum intel
legere. nec dum poterant
imitari. Maiestatem
uero ascensionis statim
ut uidere cognouerunt.
totisq. animi uotis ut se
qui mererentur opta
bant. Sed quia haec xii.
locutus sum uobis. tri
stia impleuit cor
ur̄m. Sciebat dñs ipse.
quid haec sua uerba in
discipulorum cordib.
agerent. quia uidelicet
tristitiam magis de ab
scessu quo eos desere
ret. quam de ascensu
quo patrem peteret
laetitiam generarent.
Unde benigne conso
lando subiunxit. Sed

69
ego ueritatem dico
uobis. expedit uobis
ut ego uadam. Expe
dit ut forma serui ur̄is
subtrahatur aspectib.
quatenus amor diuini
tatis. astutus uestris in
figatur ~~in~~ mentibus.
Expedit ut notam uobis
formam caelo inferam.
quatenus maiore per
hoc desiderio illuc su
spiretis. Sicque suspen
sis ad superna cordib.
ur̄is. ad accipienda iā
sp̄s sc̄i dona capaces fia
tis. Si enim non abiero.
paracletus non ueniet
ad uos. Si autem abiero.
mittam eum ad uos.
Non quia non poterat
ipse in terra positus da
re sp̄m discipulis haec
loquitur. cum a peste
legatur. quia post re
surrectionem appa
rens eis. insufflauit
& dicit eis. Accipite

sp̄m scm̄. sed quia ip
so in terra posito. &
corporaliter conuer
sante cum eis. non uale
bant illi erigere mentē
ad scienda munera gratie
caelestis. Ascendente
autem ipso ad caelos.
& illi pariter omne
desiderium suum illo
transferebant. Iuxta
hoc quod alibi audie
runt. Ubi enim est
thesaurus tuus. ibi &
cor tuum erit. Ideoq;
capaces sp̄s iam facti
erant non ultra demor
te eius contristati. sed
de p̄missionis eius mu
nere laetati. luca atte
stante quia ait. Et factū
est dum benediceret il
lis. recessit ab eis. & fere
batur in caelum. Et ipsi
adorantes. regressi sunt
in hierusalem cum gau
dio magno. et erant sem
per in templo laudan

tes & benedicentes dñm.
Patet autem nec labo
riosa expositione in
digeret. cur eundē sp̄m
paraclytum. id est con
solatorem cognominet.
Quia nimirum corda
discipulorum quae re
cessus ipsius mesta red
didisset. huius consola
retur & recrearet aduen
tus. Sed & singulis qui
busq; fidelium uel de
peccati perpetratione
merentibus. uel commu
ni huius saeculi afflictio
ne laborantibus. dum
spem ueniae & miseri
cordiae caelestis inspi
rat. p̄fecto ab angore
tristitiae mentem illu
strando subleuat. Quia
uero sp̄s idem menti
quam replet. non solū
um diuinae caritatis
infundit interius. ue
rum etiam carnali ti
more depulso. ad in

crepandam prauitate
 malorum foris fiduci
 am prestat. recte subdi
 tur. Et cum uenerit. il
 le arguet mundum de
 peccato. & de iustitia
 & de iudicio. Claret
 namque quod ipse fili
 us di dñs noster ihc xpc
 cum esset in mundo ar
 guebat mundum. id est
 sectatores mundi de pec
 cato suae incredulitatis.

Arguebat de iustitia.
 quia uidelicet iustitiã
 fidelium nolent imi
 tari. Arguebat de iu
 dicio. uidelicet quare
 diabolus qui iam iu
 dicatus ac damnatus
 erat sequerentur. Sed
 non sine causa spm cu
 ueniret. hoc idem dicit
 acturum quia pfecto
 per huius inspiratione
 corroborandus erat ani
 mus discipulorum. ne
 mundum qui contra

se fremebat arguere ti
 merent. Exponens ergo
 sententiam suam dñs ad
 iunxit. De peccato qui
 dem. quia non credunt
 in me. Peccatum incre
 dulitatis. quasi speciale
 posuit. quia sicut fides
 origo iustitiam. ita solida
 mentum est uitiorum in
 incredulitate persistere.
 Dño terribiliter attestan
 te quid dicit. Qui autem
 non credit. iam iudica
 tus est quia non credit
 in nomine unigeniti fi
 lii di. At contra. iustus
 ex fide uiuit.

**DOMINICA III. P
 OCTABAS PASCHAE
 LECTIO SCL EVANGELII
 SECUNDUM IOHANNEM**

In illo tempore. **D**ixit
 ihc discipulis suis
Amen amen dico uobis.
 siquid petieritis patrem
 in nomine meo. dabit uo
 bis. Usque modo non